

VALOKEILA

XXVI OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Säikähdyttävää scifityyliä!

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

KOLUMNI

VALOKEILASSA

Tarumaailma

Käsin kosketeltavaa jännitystä, toimintaa, peikkoja ja haltijoita. Sitä on fantasia, jotakin jota ei voi oikeassa elämässä kokea.

Fantasia voi olla myös sekoitus totta ja tarua, hyvää ja pahaa, kaikkea maan ja taivaan väliltä. Fantasiaelokuvat kiehtovat, pelottavat ja usein ne ovat salaperäisiä ja ennalta arvaamattomia.

Sana ”fantasiaelokuva” kuulostaa hypnotisoivalta tyyliin: ”Mun on pakko nähdä tuo elokuva, vaikka viimeiset säästöt uppoais siihen!!!” Esimerkkejä fantasiaelokuvista ovat muun muassa Harry Potter-elokuvat, Taru sormusten herrasta -trilogia, E.T., Star Wars, Shrek-trilogia ja Sky High.

Fantasiaelokuvassa kaikki on mahdollista: sankari voi hypätä kallionkielekkeeltä vahingoittumatta, kuten piirretyissä, tai kopauttaa päänsä seinään ja selvitä siitä ilman mitään kuhmua.

Nauttikaa fantasiaelokuvista!

ROOSA HEINONEN
AINO-SOFIA KOIRIKIVI

Nukun Sanataidekoulun
10-12-vuotiaiden ryhmä

Nuori opettaja

Brillande Mendozan elokuva Opettaja kuvaa tunnelmaa ja elämää tavallisessa filippiiniläisessä perheessä. Maan ensimmäisten vaalien alla nuorille opetetaan lukemista, laskemista ja kirjoittamista, jotta nämä voisivat opettaa sukulaisiaan ja läheisiään.

Jonalyn joutuu opettamaan läheisiään yksitellen kirjoittamaan, eikä se ole aina helppoa – kun ei ole eläissään kirjoittanut sanaakaan, jopa nimen kirjoittaminen voi olla hankalaa. Elokuva on tehty dokumenttimuotoon, ja kuvaaja vain kulkee mukana kuvaten Jonalyn Ampongia ja hänen perhettään.

Opettaja kuvaa mielestäni hyvin tunnelmaa vapaiden vaalien alla. Mieli-piteet jakautuvat siitä, ketä äänestää, ja onko äänestyksessä oikeastaan mitään mieltä. Myös musiikki sopi hyvin tilanteisiin. Erityisesti kohtaus, jossa villisika haavoittaa Jonalyn isää, on hyvin tehty. Jotkut

kohtaukset olivat tosin hieman pitkitettyjä. Suomenkielistä tekstitystä ei ollut, mutta se ei haitannut. Elokuva ei ole mitenkään pitkä, vain 75 minuuttia, mutta se riittää aivan hyvin tarinan kerrontaan.

Matkakohtauksia on paljon, ja ne kuvaavat hienosti Filippiinien luontoa. Kylälaisten elämästä kerrotaan myös paljon. He kiittävät jumalaansa jokaisesta aterialta, ja käyttävät vammojen hoitoon kasveja ja lehtiä.

Elokuvasa opetetaan filippiinilänuorille lukemaista, laskemista ja kirjoittamista.

Mielestäni elokuvan tarkoitus on näyttää, miten Filippiinien asukkaat suhtautuvat ja valmistautuvat vaaleihin ja miten itse äänestys toimii ja menee. Elokuvasa ei ole kuitenkaan selkeää keskustarinaa, ja saisin siitä ehkä enemmän irti katsomalla sen uudestaan.

TIMO PESOLA

Nukun Sanataidekoulun
Kameleontti-ryhmä

Opettaja
Filippiinit 2006, 75 min
Yli 12-vuotiaille
Esitykset: Studio pc klo 15 ja la klo 12

LEFFA-ARVIO

Räkänokkien kisailut

Johanna Haldin Kuka uskalttaa -elokuvassa kerrotaan kahden pojan välisestä kilpailusta. Ikuinen kisailu pohjautuu äitien mallista, sillä poikien ollessa vauvoja, äidit vertailivat lastensa kykyjä. Poikien luultavasti viimeinen kisailu on nimeltään kuka uskalttaa. Kisan aikana ehditään syödä kastematoja ja hypätä jokeen sillalta, ja lopulta päädytään

navetan katolta hyppäämiseen. Mutta miten päättyy kisailu?

Elokuva on vauhdikas ja pariin kertaan sydän ehti pompata kurkkuun poikien hullutellessa. Jäimme miettimään, mitä tapahtui elokuvan jälkeen, tuleeko pojista sittenkin ystäviä? Entä miten äitien suhteen, lopettavatko he lastensa vertailun?

Mielestämme elokuva

kertoo ystävien ja vanhempien asettamien paineiden aikaansaannoksista. Miten se olisi päättynyt, jos pojilla ei olisi ollut moisia? Oli miten oli. Elokuvan katsoi loppuun saakka jännityksessä.

MERVI MIKKONEN
ANNI RAJANIEMI

Nukun Sanataidekoulun
Kameleontti-ryhmä
Kuka uskalttaa
Ruotsi, 1989, 35min

Ulla Harms piinaa oppilaitaan.

Sijainen toisesta maailmasta

Sijainen-elokuvan aihe saattaa vaikuttaa tavanomaiselta ja tylsältä, mutta ylikuunnolliset tapahtumat tekevät siitä hyvin mielenkiintoisen katseluelämyksen.

Tanskalaisen Ole Bornedalin ohjaama scifinomainen Sijainen on yhtä aikaa pelottava ja tahattomalla tavalla koominen. Elokuva kertoo kuudesluokkalaisesta Carlista, joka on juuri menettänyt äitinsä auto-onnettomuudessa. Lisäksi Carlin luokka saa täysin tunteettoman sijaisen Ulla Harmsin, joka vaikuttaa vähintäänkin epäilyttävältä.

”Ihmisten taito on rakastaa”

Elokuva alkoi epäselvästi. Alku vaikutti mainokselta, mutta päästyämme elokuvaan sisälle, todellakin unohdimme ajan kulun. Leffa tempaisi

mukaansa, vaikka välillä se herätti halun kirkua kovaa ja korkealta.

Hahmoihin syvennyttiin onnistuneesti, esimerkiksi koulupsykologia kävi suorastaan sääliksi, ja Carlin ja hänen isänsä suhde kehittyi elokuvan aikana koko ajan vankemmaksi. Luokan oppilaille oli myös saatu jokaiselle luotua oma persoonansa.

Elokuvan sanoma oli selvä: rakkaus. Mikään muu laji maapallolla eikä sen ulkopuolella osaa rakastaa niin kuin ihmiset. Kaikki tapahtumat kiertyivät aina tavalla tai toisella rakkauden ympärille.

Ikärajoitusta olisi ehkä

voinut nostaa vielä vuodella, sillä elokuvassa oli paljon rajuja ja arvaamattomia kohtauksia, jotka saattoivat pelästyttää pienimpiä katsojia.

Paljon positiivista

Mielipiteet elokuvasta jakautuivat. Jotkut kohtauksista oikeasti pelästyttivät, mutta joukkoon mahtui myös huumoria. Oli ilahduttavaa huomata, että yleisö oli mukana juonessa alusta loppuun saakka. Elokuva jaksoi siis pitää kiinnostusta yllä.

Kaikki meistä pitivät elokuvasta, vaikka kaksi luultavasti näkevätkin painajaisia seuraavana yönä. Elokuvassa oli paljon hyvää – ääniefektit, taustamusiikit ja näyttelijät – ja sen tekijät olivat onnistuneet saamaan elokuvaan sopivaa karmivuutta. Etenkin näyttelijät yllättivät positiivisesti roolisuorituksillaan. Ulla Harmsin näyttelijä (Paprika Steen) tulkitsi erinomaisesti julmaa hahmoaan.

Ainoastaan loppu oli hienoinen pettymys. Se tuntui hieman irtonaiselta ja paikoin sekavalta, mutta loppuratkaisu sen sijaan miellytti. Suosittelemme elokuvaa niille, jotka pitävät scifityylisistä ja säikädyttävistä elokuvista.

MARTTIINA KANGAS, IIDA AHONEN JA MARI HAKALA

Nukun Sanataidekoulun Kameleonti-ryhmä

Sijainen
Tanska 2006, 75 min
Yli 12-vuotiaille
Esitykset: Studio pe klo 15 ja la klo 12

PIENTEN PALSTA

Arvoituksia

Olen musiikkifani.
Nimeni on...
-kani
SOFIA KOPOLA

Lempiväriini on pinkki.
Olen...
-minkki
SOFIA KOPOLA

Mikä on ponteva?
Mikä on viekas ja nopea?
Mikä se on?
-kettu
JAMI KONTTURI

Se on nopea.
Siitä paistia saa.
Se asuu vedessä
ja pitää madoista.
Mikä se on?
-kala
SELMA KIURU

Päivällä yösalaisin kikkuu.
Hämärän tullen se lähtee
lentoon.
Mikä se on?
-lepakko
MIRJA ERKINANTTI

Millä on parta
ja keltainen karva,
ja samalla se iso
ja mahtava on?
-leijona
JAMI KONTTURI

Etanan kuoressa oli
aimo lovi.
Etana keksi:
Siihenhän voi tulla...
-ovi
JENNY KESKIHERVA

NUKUN SANATAIDEKOULUN
8 - 9-VUOTIAIDEN KERHOA
OHJAA ANNE KARPPANEN

TOIMITUS

Päätoimittajat: Anna Anttonen ja Kati Inkala
Toimitus: Annstiina Haapasaari, Marttiina Kangas, Iida Ahonen ja Mari Hakala, Timo Pesola, Mervi Mikkonen, Anni Rajaniemi, Roosa Heinonen, Aino-Sofia Koirikivi, Sofia Kopola, Jami Kontturi, Selma Kiuru, Mirja Erkinantti, Jenny Keskiherva ja Anne Karppanen
Taitto: Beata Baumann ja Maarit Itkonen
Julkaisija: Nukun Sanataidekoulu ja Oulun kansainvälinen lastenelokuva festivaali
Painos: 400 kpl
Lisätietoja elokuvafestivaalista:
www.ouka.fi/lef

ELOKUVISSA

Uskottava kuvaus nuorista

Saksalaisen Bettina Blümerin ensimmäinen pitkä elokuva Prinssijahtti on kuvaus kolmen viisitoistavuotiaan berliniläistyön elämästä, johon kuuluvat keskeisenä osana tupakka, myöhäiset kotiintuloajat, saksalaiset (stingy) ja turkkilaiset (fuckin' great!) pojat sekä näiden asioiden lieveilmiöt.

Aiheestaan huolimatta elokuva ei ole kliseinen, vaan siinä on jotakin persoonallista muihin samantyyliin

nuortenelokuvaan verrattuna. Parasta Prinssijahdissa on sen uskottavuus, jonka tunnetta luovat osaltaan hyvät näyttelijät ja osaltaan esimerkiksi äänimaailma, josta voi löytää monenlaista tuttua windows xp:n sulkemisäänestä lähtien.

Kaikkein vähiten elokuvaa voi syyttää kömpelyydestä. Tyttöjen keskusteluissa, tekemisissä ja eleissä ei ole mitään, mikä antaisi katsojalle epäilemisen aihetta. Pätkittäinen elävä kuvaustyylillä tehostaa

uskottavuutta entisestään.

Leffassa häiritse kuitenkin välillä sen yksitoikkoisuus. Elokuva myös tuntui pidemmältä kuin se todellisuudessa oli. Kokonaisuutena Prinssijahttia voi silti suositella kaikille kiinnostuneille, jotka osaavat saksaa tai vähintäänkin englantia.

ANNASTINA HAAPASAARI

Nukun Sanataidekoulun
12 - 15-vuotiaiden

Prinssijahtti - Saksa 2007
92min, yli 14-vuotiaille
Esitykset: Studio pe klo 17